

DV

Tot voor kort wáren we zo'n beetje onze agenda. Om het even of dat een papieren dan wel een digitale agenda betrof. Want progressief of conservatief: onze tijd was ingevuld. Afspraken stonden allemaal vast. Sommige al een jaar of nog langer tevoren. Sterker nog: niet de tijd bepaalde de afspraken, er waren afspraken die omgekeerd de tijd bepaalden.

Zo was juli bijvoorbeeld Wimbledon en de Tour de France. Maar Wimbledon gaat niet door dit jaar. En de Tour is nu van 29 augustus tot en met 20 september. Tenminste volgens de herziene wielerkalender. Maar intussen weet zelfs de meest liberale ochtendkrant dat plannen en vooruitkijken onzinnigheden zijn geworden.

Het kan verkeren. Want vroeger vond je zulke slagen om de arm alleen in de meest *vrome* kranten, kortelings samengevat in de letters DV – van Deo Volente. Dat is letterlijk: als God het wil.

Dat werd overal bij gezet. Als herinnering aan onze kwetsbaarheid en als aanmaning tot de bijbehorende nederigheid. Een waarde en een waarheid waar de

coronacrisis ons opnieuw bij bepaalt. En hoe pijnlijk dat ook is, kan het misschien ook wel ergens goed voor zijn.

Dat leren we wel van Jacobus, de bijbelschrijver die die uitdrukking bedacht. Want op een dag was hij ergens in een nogal pocherig gezelschap van echte fixers, mannen die zichzelf voortdurend gelukwensen met hun eigen ondernemendheid.

‘Ik heb Rome nog op mijn lijstje staan. Maar eerst moet ik nog even wat dingen regelen in Athene. En dan neem ik daarna ook gelijk Perzië mee. Maar dan ben ik over een jaar ook binnen. Daar kun je de klok op gelijk zetten’.

Maar Jacobus zegt (ik citeer): ‘Zeg dat toch niet. Je weet niet eens wat er morgen gebeurt. En dus je kunt beter zeggen: ‘Als de Heer het goedvindt, kunnen we dit of dat doen’.

Moet je dat dan overal bij zeggen? Dat wordt dan wel erg cliché. En betekent dat dan echt dat God alles bepaalt: wat doorgaat, heeft zijn zegen – en waar een streep door komt, heeft hijzelf blijkbaar afgekeurd. Zo wordt het nog weleens uitgelegd. Maar ik zou zeggen: God is geen spelbreker. Integendeel: ons plezier is zijn plezier. Per slot van

rekening ziet hij ons als zijn kinderen. En je kinderen gun je wat. Anders ben je geen ouder, ben je zelf nog een kind dat nog veel moet leren.

Maar heeft de één te weinig zelfvertrouwen, een ander heeft weleens wat te véél. En dat is ook niet goed. Want niemand heeft zijn leven zelf gemaakt. Dus wees dankbaar dat je het hébt. En kijk niet op een ander neer. Want zo'n held ben je zelf ook weer niet.

En je mag natuurlijk best plannen maken. Dat móet je zelfs als mens. Alleen, niet alle plannen komen uit. Houd daar rekening mee. En bedenk dan weer nieuwe plannen. En denk bij alle plannen: wie of wat doe ik er eigenlijk goed mee? Want zo kun je die uitdrukking óók vertalen. Niet: 'leef áls de Heer het goedvindt', maar: 'leef zóals de Heer het goedvindt'. Dus met liefde en respect.

Dat is vandaag mijn boodschap. En nu maar hopen dat u die hoort. DV.